

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 195.

Anden Samling.

67de Møde.

Fredagen den 24de Januar.

(Fortsat).

Finansministeren: Jeg kan ikke yttre Andet, end at jeg ganske og aldeles tiltræder den høitærede Formands Formening, at den gjældende Regel i § 9 maa være at søge i selve Lovbestemmelsen om, at de tarifmæssige Toldafgifter skulle beregnes med de nævnte Tillæg, og, naar der saaledes finder en Incorrecthed Sted i Henviisningen til en modificeret Tarif, kan dette ikke bespise Administrationen til at kræve Afgiften anderledes, end det ligefrem følger af selve Lovbestemmelsen i Paragraphens Begyndelse. Jeg skal dertil sige, at jeg, ved at lade det undersøge, har erfaret, at Grev Spønneff allerede med Hensyn til Opkrævningen i dette Kvartal har i et Circulaire inden sin Afreise, og altsaa inden denne Lov er udkommen, antaget, at, da Tarifen er bleven forandret saaledes, at der var bleven en anden Tarif gjældende for Vin, var det en Selvfølge, at Krigsstatstillægget maatte beregnes efter den gjældende Tarif, altsaa med et lidt mindre Beløb for de forskjellige Quantiteter, og det er allerede saaledes sat i Værk. Jeg troer altsaa, at der ikke vil kunne fremkaldes nogen Ulempe ved, at denne Incorrecthed ikke sfiernes, i alt Fald ikke nogen Ulempe, som jo maa kunne opveies derved, at Sagen skulde lide et Ophold og mere Tid medgaae af Thingets allerede meget optagne Tid ved en fornyet Behandling af Sagen alene i Anledning af denne Incorrecthed.

Formanden: Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at yttre sig om Sagen i dens Heelhed?

M. P. Bruun: Inden Loven, saaledes som den foreligger, vedtages, maa jeg bede Thinget tillade mig at yttre et Par Ord. Det

er med den allerførste Utillbøielighed, jeg gaaer til at give min Stemme til at vedtage denne Lov, saaledes som den foreligger; thi efter min Formening lider den af en stor Mængde Inconsequentser, af upraktiske Bestemmelser, og, hvad der er det Værste, af meget stor Ubillighed i Forholdet imellem de forskjellige Classer af Statteydere. Naar jeg alligevel, uagtet dette er min Mening, ikke under Sagens Behandling har stillet noget Endringsforslag, er det for det Første i Henhold til en Udtalelse af den høitagtede Formand ved Sagens Forelæggelse, idet han yttrede, at formeentlig maatte Sagen hurtigst muligt behandles, og dernæst, fordi jeg i alt Fald maatte være kommen til den Overbeviisning, at det ærede Thing var stemt for at tage Loven saaledes som den forelæge, da Forslaget om at nedfatte et Udvalg fandt saa liden Understøttelse. Jeg skal altsaa stemme for Loven, uagtet jeg, som sagt, i høi Grad maa finde mange Bestemmelser deri urigtige. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med at angive disse. De ere for en stor Deel angivne allerede i den Betænkning, som i sidste Sæssion blev afgiven af det Udvalg, der dengang var nedfat. Men i ethvert Fald maa jeg dog endnu ogsaa tillade mig at henvisse til den særegne Stilling, Landstthinget indtager ligeoverfor denne Lov. Det vil erindres, at Krigsstatloven første Gang blev forelagt for Provindsstaaenderne. Den blev dengang vedtaget under Diebliffets Trang, uagtet man erkjendte de væsentlige Mangler derved; den blev antagen, i Viborg idetmindste, i den største Hast. Krigsstatloven kom igjen for i sidste Sæssion; den blev modificeret i Folkethinget, den blev forandret, men efter min Overbeviisning ingenlunde forbedret. Lvertimod maa jeg erklære, at jeg anseer Loven, saaledes som den dengang blev forelagt for Folkethinget, i væ-